

§ 5

Veterinærdirektoratet meddeler efter begæring autorisation som dyrlæge til den, der

a. har bestået veterinæreksamen ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole eller har bestået veterinæreksamen ved Norges veterinærhøgskole, Oslo, kungl. veterinærhøgskolan, Stockholm, eller veterinærmedicinska högskolan, Helsingfors, og har gennemgået et kursus på den kgl. veterinær- og landbohøjskole i overensstemmelse med nærmere af veterinærdirektoratet fastsatte regler eller har bestået eksamen ved en statsanerkendt veterinærhøjskole eller et veterinært fakultet uden for Danmark, Finland, Norge og Sverige og har fulgt undervisningen ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole og bestået en prøve i visse fag i det omfang, veterinærdirektoratet fastsætter i hvert enkelt tilfælde, samt behersker det danske, norske eller svenske sprog, og som

b. har aflagt et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet kan efter erklæring fra det veterinære sundhedsråd og retslægerådet nægte at meddele en dyrlæge autorisation, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sindssygdom, anden sjælelig svækkelse eller misbrug af alkohol, euforiserende stoffer o. lign. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet offentliggør navnene på dyrlæger, der autoriseres i henhold til stk. 1.

3. I § 7, *stk. 2*, indsættes som nyt *1. pkt.*:

»*Stk. 2.* En autoriseret dyrlæge, der ønsker at udøve de i § 4, *stk. 1*, litra a-c, omhandlede rettigheder, skal registreres i veterinærdirektoratet som praktiserende dyrlæge.«

1. og 2. pkt. bliver herefter 2. og 3. pkt.

4. § 7, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Enhver praktiserende dyrlæge har inden for det område, hvor han har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.«

§ 7

Stk. 2. Enhver praktiserende dyrlæge er forpligtet til på begæring at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr eller til dyr med smertevoldende sygdomme eller fødselshindringer, når hurtig hjælp efter de foreliggende oplysninger må anses for nødvendig. Har dyrlægen gyldigt forfald, eller kan rettidigt hjælp ydes af en anden, som efter forholdene er nærmere dertil, er dyrlægen dog fritaget for den omhandlede forpligtelse.

Stk. 3. Enhver autoriseret dyrlæge har pligt til inden for sit praksisområde at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.

5. § 7 a affattes således:

»§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når han selv har stillet en diagnose for sygdommen.

Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en faglig forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr, eller
- 2) efter at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af landbrugsministeriet godkendt laboratorium, jfr. dog *stk. 2*, eller
- 3) efter at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jfr. dog *stk. 2*.

Stk. 2. I de i *stk. 1*, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besætningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på besætningen, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.«

»§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere lægemidler eller ordinere lægemidler ved recept til behandling af sygdomstilfælde hos dyr under overholdelse af de i *stk. 2-4* fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Som grundlag for udlevering eller receptordination skal foreligge en diagnose, der enten skal være stillet af dyrlægen selv eller skal være stillet af et statsligt eller et i henhold til § 18, *stk. 1*, godkendt laborator-